

С. Лагерльофъ.

Исусъ и Юда

Исусъ бѣше на петъ години. Единъ день той седѣше на прага въ бащината си работилница и си правѣше птички отъ буца мека глина, която му бѣ подарилъ грънчаря отсрѣща. Исусъ бѣ много щастливъ, защото всички деца му казваха, че грънчарьтъ е много суровъ човѣкъ: него не можешъ го трогна нито съ милъ погледъ, нито съ сладки думи, та Исусъ никога не се осмѣляваше да го помоли за нѣщо. А сега какъ стана това, той самъ не знаеше: застана само на прага на своя съседъ и плахо го гледа какъ работи; въ това време грънчарьтъ излиза изъ работилницата си и му дава буца глина дори за цѣла винена чаша.

Предъ съседната кжща пѣкъ седѣше Юда. Лицето му не е хубаво, а коситѣ му сж жълти; то е цѣло покрито съ сини петна, а дрехитѣ му сж се изпокжсали — следи отъ вѣчнитѣ му караници и сбивания съ уличнитѣ дѣца. Сега и той бѣ тихъ и смиренъ, никого не дразни, съ никого се не бие, а сжщо като Исуса работи надъ буца глина. Но тая глина той не бѣ получилъ самъ — бѣше му я далъ Исусъ: